

[Arbejdsministeren]

garanti for, at når jeg nu roser hr. Glistrup, vil det blive sidste gang i denne folketingssamling. Man ved jo ikke, hvad der sker inden grundlovsdag.

Men jeg mener bestemt, der er anledning til at rose hr. Glistrup for indlæggets form. Det blev fremført i et blomstrende sprog med nogle meget kraftige udtryk. Det undrer mig altså stadig væk lidt, at dette beskedne lovforslag kunne give anledning til et så blomstrende sprog, at det skulle være »skandaløst« – jeg tror oven i købet, hr. Glistrup anvendte det udtryk.

Da jeg sad og hørte på hr. Glistrup, kom jeg til at tænke på en af mine artsfæller, en vestjysk politiker, tidligere konseilspræsident J. C. Christensen. På et møde i Vestjylland var der en østdansk socialdemokrat – jeg er ikke klar over, om vedkommende var fra Bornholm, det tror jeg nu ikke – som også virkelig kunne fremføre sine synspunkter i et sprog, der bestemt ikke lod hr. Glistrups noget efter.

Denne socialdemokrat talte altså først, og så var det J. C. Christensens tur til at replicere. Men det gjorde han blot på følgende måde: »Ja« – sagde J. C. Christensen – »nu har vi hørt, hvad den herre havde at sige – skal vi så synge »Altid frejdig . . .« og sige godnat!« (*Munterhed*). Sådan havde jeg egentlig lyst til at sige i anledning af hr. Glistrups indlæg, men det vil nok ikke være helt passende. Jeg mener ikke, der er belæg for et så voldsomt angreb på forslaget som det, hr. Glistrup kom med.

For hvad er det i realiteten, det drejer sig om? Det drejer sig i al beskedenhed om, at man lokalt og regionalt nu får mulighed for at indrette sig sådan, som det er mest hensigtsmæssigt. Vi har i øjeblikket nogle stive centrale regler, som vi bløder op, så der bliver nogle muligheder for et mere konstruktivt samarbejde mellem kommunerne og den statslige arbejdsformidling, og det har jeg altså ingen bekymringer over at fremsætte forslag om.

Fru Lone Møller gav tilslutning til lovforslaget. Det takker jeg naturligvis for.

Jeg kunne måske have ønsket mig lidt mere varme, lidt større begejstring. Det manglede, så vidt jeg kunne konstatere. Men tilslutningen var der, og det er jeg glad for.

Fru Lone Møller nævnte et par betænkeligheder. Jeg vil i hvert fald gerne kommentere den ene, nemlig risikoen for, at det medfører mere bureaukrati, risikoen for, at tingene ikke

længere hænger sammen. Denne indvending eller betænkelighed mener jeg ikke er berettiget. Det er nemlig sådan, at hvis man går ud og undersøger, hvordan tingene foregår i praksis, vil man opdage, at det arbejde, som kommunerne nu får formel adgang til efter dette lovfor-slag, i meget stor udstrækning varetages af dem i forvejen. Der er blot det lille formelle problem, at når der er tale om egentlig anvísning, formidling af arbejdskraft til det ordinære arbejdsmarked, skal man formelt omkring den statslige arbejdsformidling.

Nu bliver denne formalitet ophævet, så de kommuner, der ønsker det og mener, det er hensigtsmæssigt, også får formel mulighed for at løse disse opgaver. Men det skal altså ske i samarbejde med AF, og jeg lægger overordentlig stor vægt på, at der bliver lavet nogle samarbejdsaftaler imellem AF og kommunerne om, hvordan man griber det an ude i de regionale områder. Det er utrolig vigtigt, at der ikke kommer flere offentlige institutioner i det samme ærinde til den samme virksomhed. Derfor er det også fantastisk vigtigt, at vi får fastlagt strukturen omkring samarbejdsmonstrene imellem kommunerne og arbejdsformidlingen.

Fru Lilli Gyldenkilde rejste spørgsmålet om AF's ressourcer, og her kan jeg blot henvise til det, der er anført i lovforslagets bemærkninger, og som jo ikke er ubekendt for fru Lilli Gyldenkilde. Her siges det ganske klart, at vi ikke forventer, der bliver behov for færre ressourcer i AF, og tilsvarende kan vi heller ikke sige noget om, at kommunerne får behov for flere ressourcer.

Endvidere spurgte fru Lilli Gyldenkilde i et senere indlæg under en vis form for ophidselse, så vidt jeg kunne høre, om der var tale om, at kommunerne kunne anvise job, der ikke havde almindelige overenskomst-mæssige vilkår. Med hensyn til dette spørgsmål kan jeg sige, at der ingen ændringer er med hensyn til, hvilket regelsæt kommunerne skal følge i forhold til, hvad den statslige arbejdsformidling skal følge.

Så var det jo naturligvis et bemærkelsesværdigt indlæg, hr. Kaj Poulsen kom med. Hr. Kaj Poulsen nævnte nogle misbrugsmuligheder i den kommunale forvaltning og henviste til den sag, der har været omtalt i sidste uge, hvor man afskediger rengøringspersonale i sommerferien og derefter ansætter dem igen, og i mellemtiden går de på dagpenge. Jeg tror oven i købet, hr.